

DE AREND STIJGT OP!

NAPOLEON BONAPARTE was een praktisch man die zin had voor de concrete werkelijkheid. Dit belette echter niet dat hij ook veel fantasie had en zijn ambitie geen maat kende. Hij droomde er van de wereld te beheersen zoals weleer Alexander de Grote of Julius Cesar. Europa? Och, dat was zo klein in vergelijking met het Oosten, met Azië. Moest hij over het Oosten heersen, dan zouden de koningen voor hem knielen... Hij koos de adelaar of de arend als embleem. Ja, de adelaar van de Romeinse keizers! En je weet het, de arend vliegt zeer hoog...

3. — KEIZER

OP 18 mei 1804 proclameerde de Franse Senaat, dat de regering van de Republiek zou toevertrouwd worden aan keizer Napoleon! Bij plebisciet werd de nieuwe Constitutie van het jaar XII goed gekeurd. Napoleon wilde Karel de Grote imiteren en zich laten kronen door de paus. Hij ging echter niet naar Rome. Paus Pius VII kwam naar Parijs! En op 2 december werd Napoleon in de Notre-Dame tot keizer van de Fransen gekroond. Hijzelf kroonde nadien zijn vrouw.

4. — HET HOF

DE keizer hield er een schitterende hofhouding op na in de Tuilerleën en te Fontainebleau. Hij creëerde een nieuwe adel van prinsen, hertogen, graven en baronnen. Geen markiezen! De titels waren echter persoonlijk en gehecht aan een functie of een ambt. Een maarschalk of de voorzitter van het Cassatie Hof, was hertog, een generaal en een hogere magistraat waren graaf. De zaak schepte uiteraard wel enige moeilijkheden. De geschiedenis vertelt dat de vrouw van maarschalk Lefebvre, Madame Sans-Gêne, niet op haar mondje was gevallen en daaruit vloeide wel eens herrie voort. In 1802 had Bonaparte reeds een ridderorde gecreëerd, het Légion d'Honneur. « Met zulke spullen, placht hij te zeggen, regeert men over mensen! »

1. — CONSUL VOOR HET LEVEN

OP 24 december 1800 's avonds reed Bonaparte in een koets naar de opera. Toen hij zeer snel door de Saint-Nicalsestraat reed, deed een geweldige ontploffing de huizen trillen. 66 personen werden gedood of gewond. De aanslag was beraamd op Napoleon, maar de ontploffing kwam drie seconden te laat. De eerste consul was ontsnapt en zijn populariteit groeide er door. Op 2 augustus 1802 werd hij consul voor het leven benoemd en hij kreeg het recht zijn opvolger aan te duiden.

2. — CADOUDAL

DE twee adjunct-consuls, Cambacères en Lebrun, waren slechts figuranten. De Constitutie van het jaar X vernietigde de hoop van de royalisten en zij trachtten Bonaparte te doden. De Bretoen Georges Cadoudal, een boom van een kerel, was de ziel van een samenzwering waarbij ook de generaals Pichegru en Moreau betrokken waren. Men zei dat een prins van koninklijken bloede in Frankrijk was. Om zijn vijanden de schrik op het lijf te jagen, deed Bonaparte de jonge hertog van Enghien, prins van Condé, te Ettenheim in Duitsland oplichten en naar Frankrijk brengen. Hij liet hem fusilleren op de wallen van het kasteel van Vincennes. Cadoudal stierf op de guillotine. Dat was in 1804.

5. — KONING VAN ITALIE

OP 26 mei 1805 zette Napoleon in de kathedraal van Milaan de oude ijzeren kroon van de koningen van Italië op het hoofd. De traditie getrouw riep hij: « Dio me la diede, guai a chi la tocca! » (God heeft ze me gegeven, wee degene die er aan raakt!) Het hertogdom van Milaan werd het koninkrijk van Italië. Het was zeer duidelijk dat Napoleon de Middellandse Zee wilde inpalm. Dat was niet naar de zin van Engeland en William Pitt werd terug aan het bewind geroepen.

(Wordt voortgezet.)